

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Írsko) – Írsko) – Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

(Vec C-311/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov – Charta základných práv Európskej únie – Články 7, 8 a 47 – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 2 ods. 2 – Pôsobnosť – Prenosy osobných údajov do tretích krajín na obchodné účely – Článok 45 – Rozhodnutie Komisie o primeranosti – Článok 46 – Prenosy vyžadujúce primerané záruky – Článok 58 – Právomoci dozorných orgánov – Spracúvanie prenesených údajov orgánmi verejnej moci tretej krajiny na účely národnej bezpečnosti – Posúdenie primeranosti úrovne ochrany zabezpečenej v tretej krajine – Rozhodnutie 2010/87/EÚ – Štandardné doložky o ochrane údajov pre prenos osobných údajov do tretích krajín – Primerané záruky poskytnuté prevádzkovateľom – Platnosť – Vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2016/1250 – Primeranosť ochrany poskytovanej štítom na ochranu osobných údajov medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi – Platnosť – Sťažnosť fyzickej osoby, ktorej osobné údaje boli prenesené z Európskej únie do Spojených štátov)

(2020/C 297/05)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court (Írsko)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Data Protection Commissioner

Žalovaní: Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

za účasti: The United States of America, Electronic Privacy Information Centre, BSA Business Software Alliance Inc., Digitaleurope

Výrok rozsudku

1. Článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa ruší smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), sa má vykladať v tom zmysle, že do pôsobnosti tohto nariadenia patrí prenos osobných údajov vykonaný na obchodné účely hospodárskym subjektom usadeným v jednom členskom štáte inému hospodárskemu subjektu usadenému v tretej krajine bez ohľadu na to, či v priebehu tohto prenosu alebo po ňom môžu byť tieto údaje spracúvané orgánmi dotknutej tretej krajiny na účely verejnej bezpečnosti, obrany a bezpečnosti štátu.
2. Článok 46 ods. 1 a článok 46 ods. 2 písm. c) nariadenia 2016/679 sa majú vykladať v tom zmysle, že primerané záruky, vymožitelné práva a účinné právne prostriedky nápravy vyžadované týmito ustanoveniami musia zabezpečiť, aby práva osôb, ktorých osobné údaje sa prenášajú do tretej krajiny na základe štandardných doložiek o ochrane údajov, požívali úroveň ochrany, ktorá je v podstate rovnocenná úrovni ochrany zaručenej v rámci Európskej únie týmto nariadením v spojení s Chartou základných práv Európskej únie. Na tento účel posúdenie úrovne ochrany zaručenej v kontexte takéhoto prenosu musí najmä zohľadniť tak zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi prevádzkovateľom alebo jeho sprostredkovateľom usadeným v Únii a príjemcom prenosu usadeným v dotknutej tretej krajine, ako aj, pokiaľ ide o prípadný prístup orgánov verejnej moci tejto tretej krajiny k takto prenášaným osobným údajom, relevantné prvky právneho systému tejto krajiny, najmä tie, ktoré sú uvedené v článku 45 ods. 2 uvedeného nariadenia.
3. Článok 58 ods. 2 písm. f) a j) nariadenia 2016/679 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ neexistuje rozhodnutie o primeranosti, ktoré Európska komisia platne prijala, príslušný dozorný orgán je povinný pozastaviť alebo zakázať prenos osobných údajov do tretej krajiny založený na štandardných doložkách o ochrane údajov prijatých Komisiou, ak sa tento dozorný orgán vzhľadom na všetky osobitné okolnosti tohto prenosu domnieva, že tieto doložky nie sú alebo nemôžu byť v tejto tretej krajine dodržané a že ochrana prenášaných údajov, ktorú vyžaduje právo Únie, najmä články 45 a 46 tohto nariadenia, ako aj Charta základných práv Európskej únie, nemôže byť zabezpečená inými prostriedkami, pokiaľ prevádzkovateľ alebo jeho sprostredkovateľ so sídlom v Únii sám tento prenos nepozastaví alebo neukončí.

4. Preskúmanie rozhodnutia Komisie 2010/87/EÚ z 5. februára 2010 o štandardných zmluvných doložkách pre prenos osobných údajov spracovateľom usadeným v tretích krajinách podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES, zmeneného vykonávacím rozhodnutím Komisie (EÚ) 2016/2297 zo 16. decembra 2016, vzhľadom na články 7, 8 a 47 Charty základných práv Európskej únie neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť tohto rozhodnutia.
5. Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1250 z 12. júla 2016 podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES o primeranosti ochrany poskytovanej štítom na ochranu osobných údajov medzi EÚ a USA je neplatné.

(¹) Ú. v. EÚ C 249, 16.7.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2020 – Európska komisia/Rumunsko

(Vec C-549/18) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Predchádzanie využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu – Smernica (EÚ) 2015/849 – Neprebratie a/alebo neoznámenie opatrení na prebratie – Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Návrh na uloženie povinnosti zaplatiť paušálnu pokutu)

(2020/C 297/06)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: T. Scharf, L. Flynn, G. von Rintelen, L. Nicolae a L. Radu Bouyon, splnomocnení zástupcovia)

Žalované: Rumunsko (v zastúpení: pôvodne C.-R. Canțăr, E. Gane, L. Lițu a R. I. Hațieganu, neskôr E. Gane, L. Lițu a R. I. Hațieganu, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalované: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: C. Pochet, P. Cottin a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia), Estónska republika (v zastúpení: N. Grünberg, splnomocnená zástupkyňa), Francúzska republika (v zastúpení: A.-L. Desjonquères, B. Fodda a J.-L. Carré, splnomocnení zástupcovia), Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Rumunsko si tým, že k dátumu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku z 8. decembra 2017 neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES, a ani tieto ustanovenia neoznámilo Komisii, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 67 smernice 2015/849.
2. Rumunsko je povinné zaplatiť Európskej komisii paušálnu pokutu vo výške 3 000 000 eur.
3. Rumunsko je povinné nahradiť trovy konania.
4. Belgické kráľovstvo, Estónska republika, Francúzska republika a Poľská republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 381, 22.10.2018.